ŠKOLNÍČEK

časopis žáků Základní školy T.G.Masaryka v Pyšelích

3. číslo , 2.část / 2014 **duben 2014**

V této druhé části dokončovaly děti poslední práce na obrázcích do hasičské soutěže, někteří se pustili i do poezie nebo v próze napsaly své příběhy, tvořily výrobky, aby splnily úkol vyhlášený Recyklohraním.

Naposledy s hasiči

Zatímco v družině už byly završeny práce do soutěže k hasičům, třídní dílka se pomalu shromařďovala na hromádku k odevzdání.

Každá třída se k úkolu postavila jinak, ale děti všech zúčastněných tříd se moc snažily.

Prvňáčci si vzali na pomoc pastelky.

Adriana Šiklová

Aneta Mešková

Kateřina Vaňhová

Lenka Peřinková

Sylva Havránková

Druháci se snažili vyjádřit vše akvarelovými barvami.

Agáta Svobodová

Barbora Vrabcová

Linda Svobodová

Veronika Kordíková

Matěj Láska

Marie Walderová

Berta Filipská

Žáci ze třetí třídy se vrátili k pastelkám, ale nápadů už bylo víc. Ze všech obrázků přináší časopis jen ty nejlepší a snaží se, aby se neopakovalo téma.

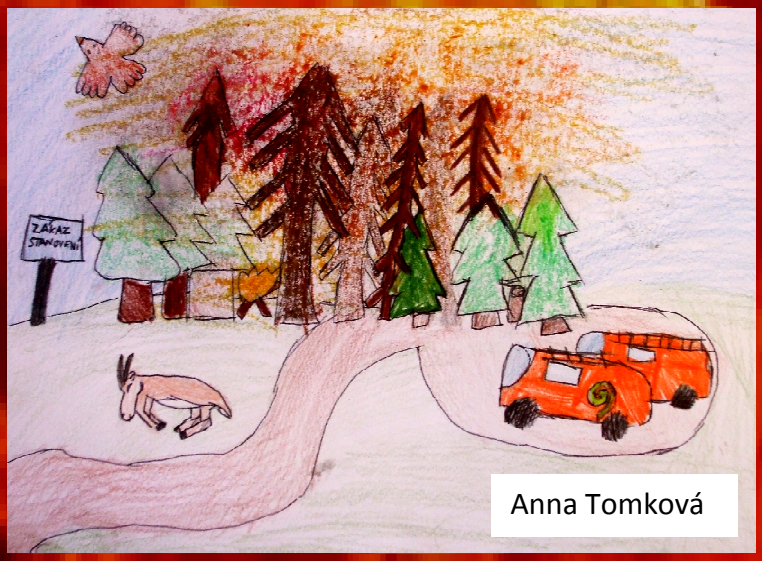

Anna Tomková

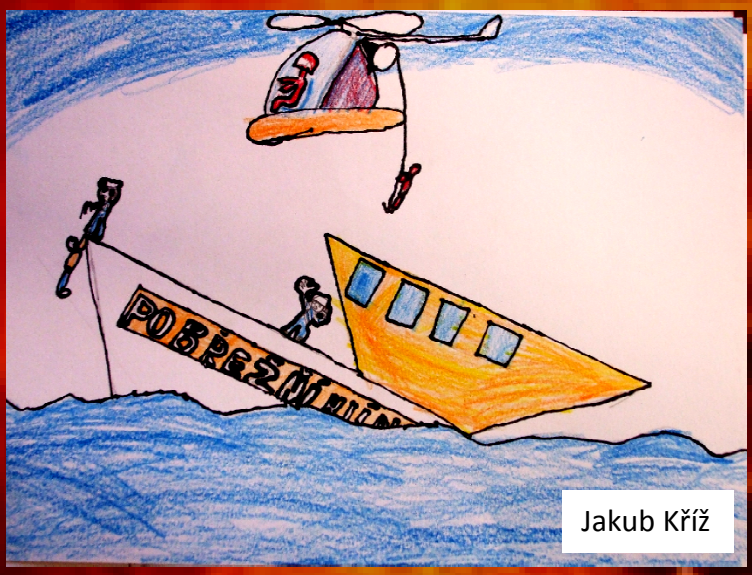

Jakub Kříž

Karolína Kasalová

Lucie Havránková

Šárka Nekovářová

Žaneta Foxová

Kateřina Bartíková

Jan Vilímovský

Julie Matějková

4.třída

Eliška Krejbichová

Nela Kocourková

Michaela Emma Čálková

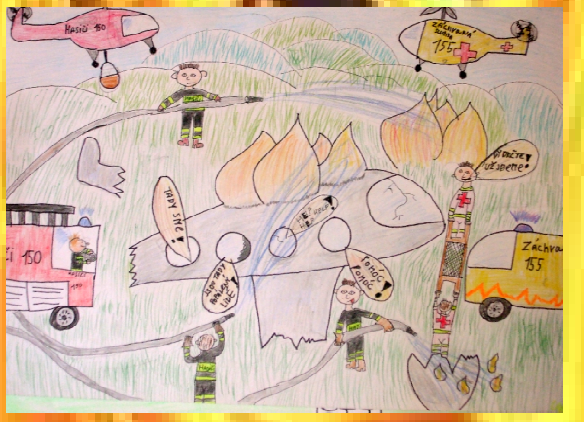

Tereza Kapitánová

Vilém Hrdlička

Žáci páté třídy se už nezabývali kresbou nebo malováním, ale protože do soutěže je možné posílat i lliterární tvorbu, snažili se uspět poprvé takovýmto způsobem.

O hasičích

Hasiči pracují jako profesionálové. To znamená, že je to jejich zaměstnání. V naší obci máme ale hasiče dobrovolné. Ti chodí do práce a ve svém volnu se starají o hasičkou výzbroj, udržují auto v pořádku. Hasiči mají číslo 150. Toto číslo se nesmí zneužívat. Kdo má potíže s pamětí, může si ho zapamatovat podle nuly na konci, která představuje jakoby kulatý rybníček. A v rybníčku je voda a voda se používá k hašení ohně.

Hasiči jenom nehasí, na příklad při dopravních nehodách nebo povodních a podobně. Je to nebezpečná a náročná práce. Doufám, že ji nikdy nebudu potřebovat.

Anna Budíková

Hasičství povolání pro statečné

Hasiči jsou stateční, protože riskují svůj život pro jiné lidi. My bychom se báli nebezpečí, při kterém riskují, ale oni se nebojí.

Třeba při požáru vběhnou do hořícího domu, aby zachránili své spoluobčany. Je jedno, jestli je hasič malý nebo velký, každý hasič je dobrý a důležitý. Také hasí lesy, vyprošťují lidi z aut, která také hasí. Hasiči zachraňují stovky životů.

Aby nebylo hasičů málo, tak se ve větších obcích zakládají sbory dobrovolných hasičů. Ti nemají v hasičství takovou odbornost, ale i tak se hodí. Možná chtějí dosáhnout takových cílů, jako profesionálové, protože takhle pracují jen ve volném čase, za to profesionálové vždy. Ale mnohdy je důležité, že na místo požáru dorazí dobrovolní hasiči mnohem rychleji než profesionálové, protože to mají blíž. A je tedy jasné, že dobrovolní hasiči jsou velkými pomocníky pro hasiče z povolání.

Filip Kordík

Jáchym Kříž

Veselý Silvestr

Asi 2 týdny po Vánocích si děti hrály v činžovním domě v Praze s prskavkami u suchého vánočního stromku.

Ale omylem stromeček podpálily. Když to jejich máma zjistila, ihned vzala děti a vyběhla ven, okamžitě zavolala hasiče.

Ti hned přijeli se dvěma hasičskými vozy. Bleskurychle vyskákali z aut, vytáhli hadice a začali stříkat na dům. Požár se rychle rozšířil po celém domě a lidé z vyšších pater nemohli dolů. Potom do domu vběhlo asi deset hasičů a začali odtud odnášet uvízlé nebo zraněné lidi. Potom odtud dostali i jedno dítě. Ale našli ženu uvízlou v jednom bytě, do kterého se nemohli dostat. Pod okny toho bytu natáhli záchrannou síť a zavolali, ať skočí dolů z okna. Žena se před tím trochu bála, ale skočila.

Když hasiči uhasili požár a uklidili to, co zbylo po požáru, odjeli a zatím přijela policie.

Kryštof Bednář

Autohavárie

Každý den začne hořet spousty domů a od toho jsou tu hasiči. Například na okruhu ~~Nurb~~ Nurburgerring u Norimberku v Německu měl závodník Niki Lauda velkou nehodu. Když vyjel na kopeček a vyskočil, při dopadu mu upadlo kolo a potom mu jiný pilot naboural do páduše a auto Niki Laudy začalo hořet. Když je havárie tak hasiči rozstříkají dveře, aby mohli zachránit lidi uvnitř, ale musí rychle, protože auto může vybuchnou. Hasiči nosí i plynové masky, protože když hoří, tak tam je mnoho plynů a jedů, takže by se otravili nebo udusili. Také nosí nehořlavé oblečení, protože když jdete hořícím domem není těžké se zapálit. Všechna auta, voda a stříkačky a hlavně hasiči musí být vždy připravení na zásah.

SILVESTR

Jednou slavili sousedé naproti našeho domu Silvestra.
Vypadalo to krásně, ale najednou jim jedna rachejtle zaletěla do velkého smrku. Ten se okamžitě vznítil. Byl jen kousek od jejich domu. Zavolali hasiče a zatím se pokoušeli uhasit strom zahradnicí hadicí. Po chvíli přijeli hasiči. Vytáhli hasičské hadice a dali se do práce. Nakonec oheň uhasili. Než odjeli, nabádali sousedy, aby si dávali pozor, kam střílejí rachejtle.

Lukáš Svoboda

NA CIMBUŘÍ

Lukáš Svoboda

HOŘÍ, HOŘÍ
NA CIMBUŘÍ,
HASIČI UŽ VYJÍŽDĚJÍ.

BÍLÁ PANÍ
NA TO HLEDÍ ,
JAK JÍ HOŘÍ BYDLENÍ.

HASIČI ŽEBŘÍK VYSOUVAJÍ,
NA OHEŇ VODU STŘÍKAJÍ,
PLAMENY UŽ DOLŮ KLESAJÍ.

BYDLENÍ JE ZACHRÁNĚNO,
BÍLÁ PANÍ JÁSÁ,
DÍKY HASIČI, JE TO KRÁSA.

Požár v jídelně

Marcelka se svou rodinou se šla najíst. Zapálili svíčky a jedli. Jedna ze svíček byla už odhořelá.

Šlehl jeden docela malý plamínek a už hořel ubrus a od ubrusu záclona. Pod záclonou byla dřevěná skříňka a bohužel chytla i podlaha. Tatínek a ostatní členové rodiny hašili vše.

Sousedka odvedle zavolala hasiče. Najednou se rozdrnčely hasičské zvonky. Rodina stála před zahradou a dívala se, jak hasiči vytahují hadice, s kterými hasí jejich dům.

Když bylo po požáru, hasiči hlídali jejich dům do rána, aby oheň zas nevzplanul.

Rodina nemůže kde přenocovat. Naštěstí se sousedka nabídla, že mohou zůstat u ní. Dokonce jim půjčila i oblečení a náhradní hygienické potřeby, protože jejich věci shořely.

Magdaléna Kalová

PES ZACHRÁNCE

V malém městě žil starý pán a měl věrného psa. Pes se od svého pána nehnul ani na krok. Byli opravdoví přátelé.

Jednou si stařec postavil vodu na čaj. Byl unavený a usnul.

V konvici se porouchal termostat. Teplota neustále stoupala, až se konvice vznítila.

Pes začal hlasitě štekat. Sousedi ucítili kouř a zavolali hasiče.

Hasiči rychle přijeli. Vběhli do domu a ola dostali do bezpečí. Zároveň se dali do hašení.

Hasiči se postarali o oheň a sousedé o vyděšeného pána a o jeho věrného psa.

Matěj Havránek

Nikola Urbancová

Hasiči

Být hasičem je velice náročná a zodpovědná práce, kterou nemůže dělat každý. Hasič se musí rychle rozhodnout, jak se v dané situaci zachovat. V okamžiku zachraňují lidské životy a jejich obydlí. Bez váhání nasazuje svůj život, aby zachránil ten náš.

Je třeba si uvědomit, že ať chce nebo nechce, každý je může za svůj život potřebovat. Děkujeme hasičům za jejich pomoc a nasazení a víme, že když zavoláme na číslo 150, tak vždy rychle a bez váhání přijedou.

Hasičský tábor v Pyšelích

V Pyšelích, kde od narození bydlím, jsou hasiči velmi dobře známí a populární. Schází se děti i dospělí. Děti v nedělním kroužku a na různých závodech, dospělí při akcích nebo při zásazích, ať už při požárech, dopravních nehodách nebo na hasičském plese a na pálení čarodějnic.

Ale my děti se každoročně sejdeme na týdenním hasičském táboře, na který se hlásíme už během jara, protože zájem o něj je opravdu veliký. Už dopředu se domlouváme, kdo tam opravdu přijde, s kým kdo bude spát ve stanu a do jakého družstva se asi dostane.
Na táboře hrajeme hry, jezdíme na výlet a učíme se různé věci.

Spíme pod stany a celý tábor se odehrává na zahradě hasičské zbrojnice v Pyšelích vždy od pondělí do pátku. Když se v pondělí sejdeme nejdříve si postavíme stany, a pak si prostudujeme plán týdne. Každé ráno se vstává v sedm hodin a abychom se dobře probrali a procvičili si tělo, máme společnou rozcvičku v parku, který sousedí s hasičárnou, a vedou ji naši praktikanti. Jako vedoucí se o nás stará Terka, tři kapitánky Kačka, Katka a Zlatka a tři praktikanti Ondra, Honza a Lukáš, kteří jsou i našimi spolužáky z pyšelské školy. Jsme rozděleni do tří družstev, která jsou rozlišena podle barev: žluté, modré a červené. Celý týden dostáváme různé úkoly a samozřejmě vyhrává to družstvo, které splní co nejlépe splní zadané úkoly. Úkoly jsou vědomostní, sportovní i zaměřené na naši šikovnost. Ale učíme se i spoustu nových věcí.

Učíme se na příklad uzly, také pracujeme s hasičskými hadicemi, soutěžíme i v disciplíně, kdy musíme spojit tři hadice dohromady a proudem vody srazit určený cíl, u čehož si v létě, kdy je horko, užijeme i spoustu legrace. Nepoléváme jenom cíl, ale hlavně sebe navzájem včetně vedoucích a praktikantů. Vždycky je u toho velká legrace.

Pak také chodíme po Pyšelích a okolí a sbíráme kousky mapy, na kterých jsou vyznačená další místa, kde nás čekají buď další kousky mapy nebo nějaký zajímavý úkol. Plníme i zvláštní úkoly. Mezi nejoblíbenější patří Bobřík odvahy, vydržet sám hodinu v lese, držet hladovku (celý den bez jakýchkoliv dobrot).

Hodně sportujeme a v jednotlivých disciplínách i soutěžíme. Mezi naše oblíbené patří skok do dálky, běh, vybíjená, přehazovaná, lukostřelba a střelba ze vzduchovky. A za některé z nich dostáváme i medaile. Pokud nám to počasí dovolí, chodíme hodně po lese a odpovídáme na otázky, které jsou různě poschovávány.

Každou středu se pořádá celodenní výlet. Buď jezdíme po památkách nebo loni jsme byli na výletě na golfovém hřišti v Pyšelích, kde se nám věnoval trenér Kuba Važanský. Ukázal nám základy golfu a všichni jsme si mohli půjčit golfovou hůl a na drivingu jsme odpálili pár míčků. Jednou v týdnu máme i diskotéku, na kterou se hlavně my holky moc těšíme. Každé družstvo si připraví nějaké malé překvapení na hudbu. Chodíme spát hodně pozdě. Poslední noc si pro nás praktikanti vždycky připraví kanadskou noc, a tak si domů odnášíme kromě krásných vzpomínek i haldu špinavého oblečení od zubní pasty.

Už nyní se moc těším na léto a další dobrodružství prožité na hasičském táboře.

Anna Zaradičková

SOUSED PYROTECHNIK

Aby u nás nehořelo,
nehraju si s ohněm.
Ale kdyby přece hořelo,
bude rychle po něm.

Zavoláme hasičům,
ti mají auto plné vody.
Uhasí nám celý dům a
jedou rase k sousedům.

Soused náš je pyrotechnik,
rychle všechno zapálí,
ale když už začne hořet,
sleduje to zpovzdálí.

Hasičům už nezavolá,
to pak nechá na nás.
Táta volá: „Holá! Holá!"
To byl rase brapas.

Nikola Urbancová

AUTO NEHODA

Rodina Novákových se rozhodla navštívit v Brně babičku a dědu.
Jeli v novém autě, které jim chtěli ukázat.
Po dálnici jeli rychle.
Počasí nebylo nic moc, srochu pod nulou a malinko padal sníh.
A v tom se to stalo.
Před nimi prudce zabrzdil kamion a i když táta dupnul na brzdu, auto jelo smykem dál, potom do kamionu narazilo a přídkem kapoty se dostalo až pod kamion.
Najednou bylo ticho.
Dětem, které seděly na zadním sedadle se nic nestalo, ~~proto~~ přesto začaly plakat.
Ale hned se otevřely dveře auta a cizí paní dětem pomohla vystoupit a řekla jim, aby se nebály, že zavolala číslo 112 a tam už vědí, co dělat.
Mezitím pomáhalo už víc lidí.

Nejdříve dorazila velká sanitka, záni hned policie a hasiči, protože nemohli z auta dostat rodiče, kteří tam byli přiskřípnuti.
Doktor zatím ošetřoval maminku, kterou moc bolely nohy a nemohla je vytáhnout.
Tatínek na tom byl hůř, vypadal, jako by spal a volant ho držel na místě.

Tereza Pilcová

Ale už tu byli hasiči, podívali se, co a jak a vytáhli velikánský přístroj, který vypadal jako velké kombinačky, a začali dělat svoji práci.
Nejdřív popotáhli kamión do předu, aby měli místo u nabouraného auta, pak nasadili kleště do mezery dveří a roztáhli je co nejvíc mohli.
Pak vzali hydraulické nůžky a ustřihli střechu do poloviny, vzali ty velké kombinačky a auto rozevřeli.
Pak vytáhli spolu s doktorem raněné ven.
Maminku naložili do sanitky a pro tatínka přiletěl vrtulník.
Nakonec všechno dobře dopadlo.
Ale ještě jsem zapomněla říci, že neporádek po nehodě taky uklidili hasiči a o nabourané auto se postarala policie.
Když byli rodiče v pořádku, tak celá rodina jela hasičům, lékařům i policistům poděkovat.

Recyklohraní

V některých třídách dostaly děti za úkol navrhnout a namalovat nebo vytvořit žárovku budoucnosti, svítidlo, které by uspokojilo nejen svým vzhledem, ale také funkčností.

Nevím, jestli stál výsledek za to, ale vím, že se děti snažily a že jsme dostali od Recyklohraní další body.

Ve druhé třídě se pustili do návrhů svítidel jen dva žáčci. Ostatní si na to netroufli a věnovali se jiné práci.

A to už jsou návrhy Tondy Hrdličky a Terezky Beránkové.

Ve čtvrté třídě se snažilo více žáků, výsledky byly hmatatelnější – alespoň objemově.

První váhavé úvahy nad pet lahvemi vystřídalo houževnaté stříhání a lepení. Překvapivě se aktivně zapojovali i notoričtí lenoši, ale ten smějící se klučina to není. (To jenn aby nedošlo k omylu.)

K nejlepšímu návrhu se dopracovala Andrea Staněčková, která nad touto problematikou opravdu uvažovala,takže její práce je jednoznačně nejlepší, i když je jen nakreslená.

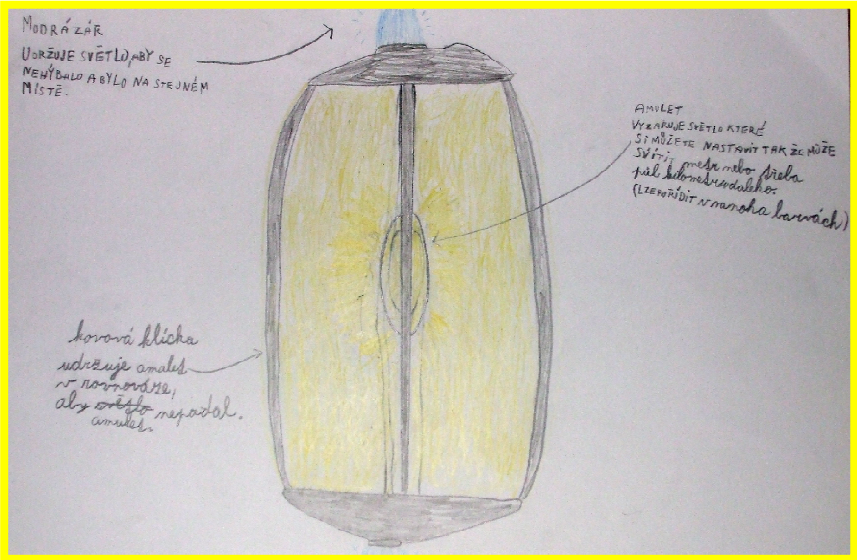

Ostatní práce v této třídě byly z lahví, ale žádný zázrak se nekonal!

Příště budou muset čtvrťáci trochu zabrat, aby mohli být na svou práci stejně pyšní jako děti ze druhé třídy, keré si vyráběly loutková divadélka.

I když bylo v plánu předvést divadla druháků a mandaly čtvrťáků, toto číslo Školníčku je už nepojme. O důvod víc těšit se na další číslo, kde se dočtete i zajímavosti z místních pyšelských pověstí. (Pokud je ještě neznáte.)

Grafika, sazba, tisk: Ingrid Cholevová
Vydán: Základní škola T. G. Masaryka v Pyšelích